ĢENERĀLADVOKĀTES JULIANAS KOKOTES [*JULIANE KOKOTT*] SECINĀJUMI,

sniegti 2008. gada 8. maijā [1]

I — Ievads

1. Šajā lietā Tiesai ir jāizvērtē datu aizsardzības un preses brīvības, proti, mediju brīvības, samērīgums. Pieņemot Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvu 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti [2] (turpmāk tekstā — "Datu aizsardzības direktīva"), tika paredzēts abu šo pamattiesību iespējamais konflikts un tādēļ Direktīvas 9. pantā dalībvalstīm tika uzlikts pienākums panākt līdzsvaru starp abām pamattiesībām. Dalībvalstīm bija jāparedz attiecīgi izņēmumi datu aizsardzībā it īpaši attiecībā uz medijiem. Līdz ar to rodas jautājums, vai šādi izņēmuma noteikumi ir piemērojami Somijas pilsoņu nodokļu datu kartotēkas, tostarp datu par personu ienākumiem un īpašumu, publicēšanai, kā arī šo datu pieejamības nodrošināšanai mobilo tālruņu lietotājiem, izmantojot īsziņu dienestu.

II — Atbilstošās tiesību normas

A — *Kopienu tiesības*

2. Datu aizsardzības direktīvas 2. panta a), b) un c) punktā ir definēti tādi galvenie jēdzieni kā personas dati, personas datu apstrāde un personu datu kartotēka:

"Šajā direktīvā:

1 — Oriģinālvaloda — vācu.

2 — OV L 281, 31. lpp.; pēdējo reizi grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1882/2003, ar ko Padomes Lēmumam 1999/468/EK pielāgo noteikumus par komitejām, kuras palīdz Komisijai īstenot tai piešķirtās ieviešanas pilnvaras, kas noteiktas dokumentos, uz kuriem attiecas EK līguma 251. pantā minētā procedūra (OV L 284, 1. lpp.).

a) "personas dati" ir jebkura informācija attiecībā uz identificētu vai identificējamu fizisku personu ("datu subjektu"); identificējama persona ir tā, kuru var identificēt tieši vai netieši, norādot reģistrācijas numuru vai vienu vai vairākus šai personai raksturīgus fiziskās, fizioloģiskās, garīgās, ekonomiskās, kultūras vai sociālās identitātes faktorus;

b) "personu datu apstrāde" ("apstrāde") ir jebkura ar personas datiem veikta darbība vai darbību kopums ar vai bez automatizētiem līdzekļiem — kā vākšana, reģistrēšana, organizēšana, uzglabāšana, piemērošana vai pārveidošana, labošana, konsultēšana, izmantošana, atklāšana, pielietojot pārsūtīšanu, izplatīšanu vai darot tos pieejamus citādā veidā, grupēšana vai savienošana, piekļuves noslēgšana, dzēšana vai iznīcināšana;

c) "personu datu kartotēka" ("kartotēka") ir jebkurš sakārtots personas datu kopums, kurā šie dati ir pieejami saskaņā ar īpašiem kritērijiem — centralizētiem, decentralizētiem vai izkliedētiem, pamatojoties uz funkcionālu vai ģeogrāfisku motivāciju."

3. Tālāk, pamatojoties uz iepriekš minēto, Direktīvas 3. panta 1. punktā ir noteikta direktīvas piemērošanas joma:

"Šī direktīva attiecas uz personas datu apstrādi pilnībā vai daļēji ar automatizētiem līdzekļiem un uz personas datu, kuri veido daļu no kartotēkas vai ir paredzēti, lai veidotu daļu no kartotēkas, apstrādi, kura netiek veikta ar automatizētiem līdzekļiem."

4. Direktīvas 9. pantā tiek regulēts samērīgums starp datu aizsardzību un vārda brīvību un preses brīvību:

"Dalībvalstis nosaka izņēmumus vai atkāpes no šīs nodaļas, IV nodaļas un VI nodaļas noteikumiem personas datu apstrādei, kas veikta tikai un vienīgi žurnālistikas nolūkiem vai mākslinieciskās vai literārās izteiksmes nolūkiem tikai tad, ja tie vajadzīgi, lai saskaņotu tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību ar normām, kas reglamentē vārda brīvību."

5. Šī panta noteikumi tiek izskaidroti Direktīvas 17. un 37. apsvērumā:

nozari atbildīgajai uzraudzības iestādei arī būtu jāsaņem zināmas atpakaļejošas pilnvaras, piemēram, publicēt regulāru ziņojumu vai vērsties tiesu iestādēs."

"(17) tā kā, ciktāl realizētā skaņas un attēlu datu apstrāde attiecas uz žurnālistiku vai literāro vai mākslinieciskо izteiksmi, šīs direktīvas principus piemēro ierobežoti saskaņā ar 9. pantā izklāstītajiem noteikumiem;

6. Direktīvas 17. panta 1. punktā ir noteiktas datu apstrādes drošības prasības:

[..]

(37) tā kā personas datu apstrādei žurnālistikas nolūkiem vai literārās vai mākslinieciskās izteiksmes nolūkiem, īpaši audiovizuālajā jomā, būtu jānosaka atbrīvojums no šīs direktīvas zināmu nosacījumu prasībām, ciktāl tas vajadzīgs, lai saskaņotu personu pamattiesības ar informācijas brīvību un jo īpaši ar tiesībām saņemt un sniegt informāciju, kā to garantē 10. pants Eiropas Konvencijā par cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzību; tā kā dalībvalstīm tādēļ būtu jānosaka nepieciešamie atbrīvojumi un atkāpes līdzsvara radīšanai starp pamattiesībām attiecībā uz vispārējiem pasākumiem datu apstrādes likumībā, pasākumiem datu nodošanā trešajām valstīm un uzraudzības iestādes pilnvarām; tā kā tam tomēr nevajadzētu likt dalībvalstīm noteikt atbrīvojumus no pasākumiem datu apstrādes drošības nodrošināšanai; tā kā vismaz par šo

"1. Dalībvalstis paredz to, ka personas datu apstrādātājam jāīsteno atbilstoši tehniski un organizatoriski pasākumi, lai aizsargātu personas datus pret nejaušu vai nelikumīgu iznīcināšanu vai nejaušu pazaudēšanu, pārveidošanu, nesankcionētu atklāšanu vai piekļuvi, īpaši, ja apstrāde ietver datu pārraidi pa elektronisko sakaru tīklu, un pret visām citām nelikumīgām apstrādes formām.

Ņemot vērā\ tehnisko un organizatorisko pasākumu pašreizējo līmeni un to īstenošanas izmaksas, šādi pasākumi nodrošina apstrādes un aizsargājamo datu raksturīgajiem riskiem atbilstošu drošības pakāpi."

7. Direktīvas 17. panta turpmākajos punktos ir noteikta šo pienākumu piemērošana datu apstrādei, ko veic trešā persona.

B — *Valsts tiesības*

8. Privātās dzīves aizsardzība saskaņā ar Somijas Konstitūciju [*Perustuslaki*] tiek nodrošināta tās 10. panta 1. punktā, tomēr *Perustuslaki* 12. pants aizsargā arī vārda brīvību un sabiedrības tiesības piekļūt valsts iestāžu rīcībā esošai informācijai:

"Ikvienai personai ir tiesības uz vārda brīvību. Vārda brīvība ietver tiesības bez iepriekšējiem ierobežojumiem paust, publicēt un saņemt informāciju, viedokļus un citus ziņojumus. Konkrētākas tiesību normas par vārda brīvības īstenošanu paredz likums. Likums var paredzēt obligātus ierobežojumus vizuālo programmu jomā bērnu aizsardzības nolūkos.

Dokumenti un ieraksti, kas atrodas valsts iestāžu īpašumā, ir publiski, ciktāl to publiskā pieejamība primāru iemeslu dēļ nav īpaši ar likumu ierobežota. Ikvienai personai ir tiesības iegūt informāciju no publiski pieejamiem dokumentiem un ierakstiem."

9. Saskaņā ar Likumu par nodokļu datu publicēšanu un konfidencialitāti [*Laki verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta*] 5. panta 1. punktu ik gadu iesniedzamajā ienākumu deklarācijā norādāmais nodokļu maksātāja vārds, uzvārds, dzimšanas gads un atbilstošā pašvaldība ir publiskojami nodokļu dati. Publiski cita starpā ir arī šādi dati:

1) ar valsts nodokli apliekamie ienākumi no saimnieciskās darbības;

2) ar valsts nodokli apliekamiem ienākumi no kapitāla un īpašuma;

3) ar pašvaldības nodokli apliekamiem ienākumi;

4) ienākumu un īpašuma nodoklis, kā arī uzlikto nodokļu un nodevu kopsumma.

10. Iestādes rīcībā esošās informācijas saturs pēc pieprasījuma principā var tikt izpausts mutvārdos vai arī iestādes var atļaut piekļuvi dokumentiem, lai uztaisītu dokumenta kopiju, vai arī izsniegt ierakstu, lai to varētu noklausīties, vai arī var izsniegt kopiju vai izdruku. Attiecībā uz datu tālāku nodošanu no valsts iestāžu rīcībā esošās personu datu kartotēkas ir noteikts (Likuma par valsts iestāžu darbību publiskumu [*Julkisuuslaki*] 16. panta 3. punkts):

"Dati no personu datu kartotēkām, kas ir valsts iestādes rīcībā, ciktāl šis likums neparedz ko citu, var tikt nodoti tālāk kopijas vai izdrukas veidā vai elektroniskā formā, ja datu saņēmējam saskaņā ar tiesību normām par personu datu aizsardzību ir tiesības saglabāt un apstrādāt šos datus. Tiešas izplatīšanas un viedokļu aptauju, kā arī tirgus izpētes nolūkiem personu dati var tikt izsniegti tikai tādā gadījumā, ja tas ir īpaši paredzēts vai arī ja attiecīgā persona ir devusi savu piekrišanu."

11. Datu aizsardzības direktīva Somijā ir transponēta ar *Henkilötietolaki* (Likums par personu datiem). *Henkilötietolaki* 2. panta 4. un 5. punktā ir paredzēti šajā lietā būtiskie likuma piemērošanas ierobežojumi:

"Likums nav spēkā attiecībā uz tādiem personu datiem, kas ietver tikai plašsaziņas līdzekļos publicētu informāciju.

Attiecībā uz personas datu apstrādi redakcionālos nolūkos, literārās vai mākslinieciskās izteiksmes nolūkos, ciktāl tie ir piemērojami, ir spēkā tikai 1.–4. pants, 32. pants, 39. panta 3. punkts, 40. panta 1. un 3. punkts, 42. pants, 44. panta 2. punkts, 45.–47. pants, 48. panta 2. punkts, kā arī 50. un 51. pants, ciktāl 17. pants neparedz ko citu."

12. Šķiet, no šiem noteikumiem šajā lietā būtisks ir tikai *Henkilötietolaki* 32. panta 1. punkts:

"Par datu apstrādi atbildīgai personai ir jāveic visi vajadzīgie tehniskie un organizatoriskie pasākumi, lai aizsargātu personas datus pret nejaušu vai nelikumīgu iznīcināšanu vai nejaušu pazaudēšanu, pārveidošanu, nesankcionētu atklāšanu vai piekļuvi un pret visām citām nelikumīgām apstrādes formām. No privātās dzīves aizsardzības viedokļa, īstenojot šos pasākumus, ir jāņem vērā rīcībā esošās tehniskās iespējas, ar šo pasākumu īstenošanu saistītās izmaksas, apstrādājamo datu veids, apjoms un vecums, kā arī apstrādes nozīme."

III — Fakti, tiesvedība valstī un lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

13. Pēc iesniedzējtiesas sniegtās informācijas *Satakunnan Markkinapörssi Oy* nodarbojās ar nodokļu iestādēs pieejamu, atsevišķu personu nodokļu datu tālāku apstrādi. Izmantojot šos datus, uzņēmums ik gadu kādas avīzes titullapā publicēja aptuveni 1,2 miljonu fizisku personu nodokļu datus.

14. Šie dati ietvēra šo personu vārdus un uzvārdus, kā arī nodokļu datus par ienākumiem no saimnieciskās darbības un kapitāla un datus par īpašumu ar precizitāti līdz pilniem EUR 100. Dati tika publicēti reģionālajos laikrakstos (2001. gadā bija 16 šādas publikācijas). Attiecīgie dati bija izkārtoti alfabētiskā secībā pēc pašvaldībām un ienākumu kategorijas.

15. Zemākā [ienākumu] robeža attiecībā uz publicējamiem datiem tika noteikta atsevišķi katrā pašvaldībā. Piemēram, Helsinkos kā zemākā robeža ienākumiem no saimnieciskās darbības tika noteikti EUR 36 000. Mazākās pašvaldībās zemākā robeža bija zemāka.

16. Šādas laikraksta publikācijas galvenais mērķis ir nodokļu datu publiskošana. Vienlaikus laikrakstā līdzās sludinājumiem bija arī kopsavilkumi un citi raksti. Salīdzinot ar nodokļu datiem, pārējā informācija viennozīmīgi aizņem mazāk vietas.

17. Par informācijas, kas saistīta ar kādu personu, dzēšanu no laikraksta *Satakunnan Markkinapörssi Oy* pieprasa maksāt nodevu. Saskaņā ar uzņēmuma norādīto nodevas samaksa tomēr nav priekšnosacījums datu dzēšanai.

18. Publicētos personu datus *Satakunnan Markkinapörssi Oy* CD-ROM veidā nodeva tālāk *Satamedia Oy*. Turklāt runa ir par citu sabiedrību, kas pieder vienām un tām pašām personām.

19. *Satamedia Oy* un *Satakunnan Markkinapörssi Oy* vienojās ar trešo uzņēmumu, mobilo sakaru operatoru, par īsziņu dienesta (*short message service* — "SMS") tehnisko īstenošanu. Šim nolūkam *Satamedia Oy* nodeva tālāk attiecīgos [nodokļu] datus trešam uzņēmumam, kas īstenoja īsziņu dienesta pakalpojumus, kuru izmaksas sedza *Satamedia Oy*.

20. Šī pakalpojuma ietvaros mobilo tālruņu lietotājs uz noteiktu numuru nosūta īsziņu: NODOKLIS VĀRDS UZVĀRDS DZĪVESVIETA (piemēram, NODOKLIS *MATTI MEIKÄLÄINEN* HELSINKI). Ar atbildes īsziņu uz mobilo tālruni tiek nosūtīti dati par ienākumiem no saimnieciskās darbības un kapitāla, kā arī īpašumu ar precizitāti līdz EUR 100. 2004. gadā īsziņu dienesta ietvaros tika norādīti arī dati par personām ar vienādu vārdu, uzvārdu, kā arī salīdzinoši dati par attiecīgo pašvaldību. Par veiksmīgi nosūtītu īsziņu tiek pieprasīta samaksa. Uzņēmums pēc pieprasījuma veic arī datu dzēšanu no dienesta kartotēkas.

21. Somijas Datu aizsardzības uzraudzītājs [*Tietosuojavaltuutettu*] uzsāka izmeklēšanu pret *Satakunnan Markkinapörssi Oy* un *Satamedia Oy* un iesniedza Datu aizsardzības komisijai prasību

a) aizliegt *Satakunnan Markkinapörssi Oy*

— ievākt un saglabāt vai citādā veidā apstrādāt datus par fizisku personu ienākumiem no saimnieciskās darbības vai kapitāla, kā arī to īpašumu tādā apmērā un veidā, kā tas notika 2001. gadā attiecībā uz nodokļu datiem, un

— nodot tālāk ievāktos un — kā apgalvots — redakcionāliem nolūkiem izveidotajās kartotēkās saglabātos personu datus īsziņu dienestam vai citiem mērķiem;

b) aizliegt *Satamedia Oy* apkopot un saglabāt, kā arī nodot tālāk īsziņu dienestam vai citiem mērķiem personu datus, kas iegūti no *Satakunnan Markkinapörssi Oy* kartotēkām.

22. Datu aizsardzības komisija šo prasību noraidīja. Datu aizsardzības uzraudzītāja apelācija pirmajā instancē tika noraidīta. Tālāk Datu aizsardzības uzraudzītājs iesniedza apelāciju *Korkein hallinto-oikeus* (Augstākā administratīvā tiesa).

23. Pamatojoties uz iepriekš minēto, *Korkein hallinto-oikeus* saskaņā ar EKL 234. pantu lūdz Tiesu sniegt prejudiciālu nolēmumu par šādiem jautājumiem:

"1) Vai par "personas datu apstrādi" Direktīvas 95/46 3. panta 1. punkta izpratnē var uzskatīt darbību, kurā:

a) no publiskiem nodokļu iestāžu dokumentiem tiek iegūti dati par fiziskas personas ienākumiem no darba un kapitāla, kā arī par īpašumu un tie tiek apstrādāti, lai tos publicētu,

b) tie tiek publicēti alfabētiskā secībā un norādīti atbilstoši ienākumu kategorijai detalizētu sarakstu veidā, kas sagrupēti pēc pašvaldībām,

c) tie tiek CD-ROM disku veidā nodoti izmantošanai komerciāliem mērķiem,

d) tie tiek apstrādāti īsziņu pakalpojuma ietvaros, kas ļauj mobilo tālruņu lietotājiem, nosūtot kādas personas uzvārdu un dzīvesvietas pašvaldības nosaukumu, saņemt informāciju par šīs personas ienākumiem no darba un kapitāla, kā arī īpašumu?

2) Vai Direktīva 95/46 ir interpretējama tādejādi, ka iepriekš pirmā jautājuma a)–d) punktā norādītās darbības var uzskatīt par "personas datu apstrādi tikai žurnālistikas nolūkos" direktīvas 9. panta izpratnē, ja ņem vērā, ka savāktie dati par vairāk nekā vienu miljonu nodokļu maksātāju ir no dokumentiem, kas ir publiski saskaņā ar valsts tiesību aktiem par piekļuvi informācijai? Vai tam, ka šo darbību galvenais mērķis ir publicēt minētos datus, ir kāda nozīme vērtējumā?

3) Vai Direktīvas 95/46 17. pants atbilstoši šīs direktīvas principiem un mērķiem ir jāinterpretē tādējādi, ka tas liedz žurnālistikas nolūkos savāktu datu publicēšanu un to nodošanu izmantošanai komerciāliem mērķiem?

4) Vai Direktīva 95/46 ir jāinterpretē tādējādi, ka personu datus ietverošām datnēm, kurās ir tikai plašsaziņas līdzekļos jau publicēta informācija, šī direktīva vispār nav piemērojama?"

IV — Juridiskais vērtējums

26. Pamata lietā ir jāpārbauda, vai nodokļu datu izplatīšana, ko veikušas *Satakunnan Markkinapörssi Oy* un *Satamedia Oy* ir pretrunā datu aizsardzības noteikumiem. Tādēļ iesniedzējtiesa uzdod *pirmo jautājumu*, vai un cik lielā mērā iepriekš izklāstītās darbības ar nodokļu datiem ir pakļautas Datu aizsardzības direktīvas piemērošanas jomai.

24. *Satakunnan Markkinapörssi Oy* un *Satamedia Oy* kopā ar Igauniju, Portugāli, Somiju, Zviedriju, kā arī Komisiju iesniedza rakstveida apsvērumus. Mutvārdu daļā 2008. gada 12. februārī piedalījās arī Somijas Datu aizsardzības uzraudzītājs, bet nepiedalījās Portugāle.

27. Saskaņā ar Likuma par personu datiem 2. panta 5. punktu uz personas datu apstrādi redakcionāliem mērķiem attiecas tikai noteikti datu aizsardzības noteikumi. Šķiet, ka vienīgais [datu] apstrādes ierobežojums ir 32. panta 1. punkts, kas transponē Datu aizsardzības direktīvas 17. pantā paredzētās datu apstrādes drošības prasības. Šo noteikumu interpretācija tiek lūgta *trešajā jautājumā*.

25. Tiesas priekšsēdētājs noraidīja Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja pieteikumu piedalīties tiesvedībā, to pamatojot, ka tiesvedība par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu neparedz iestāšanos lietā lietas dalībnieka atbalstam un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs netiek minēts Tiesas statūtu 23. pantā kā tiesvedības dalībnieks [3].

28. Turklāt iesniedzējtiesa savā *otrajā jautājumā* izvirza vēl vienu aspektu attiecībā uz datu aizsardzības tiesību normu piemērošanu, proti, Datu aizsardzības direktīvas 9. panta interpretāciju, kas dalībvalstīm uzliek pienākumu panākt līdzsvaru starp vārda brīvību un privātās dzīves neaizskaramību. Šāds līdzsvars ir jānodrošina, ieviešot datu aizsardzības

3 — 2007. gada 12. septembra rīkojums lietā C-73/07 *Satakunnan Markkinapörssi Oy* un *Satamedia Oy* (Krājums, I-7075. lpp., 8. un turpmākie punkti).

izņēmumus personas datu apstrādei, kas veikta tikai žurnālistikas nolūkiem vai mākslinieciskās vai literārās izteiksmes nolūkiem. Līdz ar to rodas jautājums, vai un cik lielā mērā šajā lietā var tikt atzīti žurnālistikas nolūki.

29. Ar *ceturto jautājumu* ir jānoskaidro, vai vēl kāds Somijas datu aizsardzības izņēmums, proti, Likuma par personu datiem 2. panta 4. punktā paredzētais izņēmums attiecībā uz publicētu datu apstrādi, nav pretrunā Kopienu tiesībām.

A — *Par pirmo jautājumu — personas datu apstrāde*

30. Vispirms iesniedzējtiesa jautā, vai dažādās *Satakunnan Markkinapörssi Oy* un *Satamedia Oy* darbības ietilpst Datu aizsardzības direktīvas piemērošanas jomā.

31. Iesniedzējtiesa un lietas dalībnieki pareizi ir vienisprātis par to, ka nodokļu datu publicēšana un to izplatīšana ar īsziņu dienesta starpniecību ir uzskatāma par personas datu apstrādi Datu aizsardzības direktīvas 2. panta a) un b) punkta izpratnē.

32. Runa šeit ir par personas datiem, jo šī ir informācija par noteiktu personu ienākumiem, īpašumu un nodokļiem. Priekšnoteikumi datu publicēšanai, kā arī to pieejamības nodrošināšanai, izmantojot īsziņu dienestu, ir dažādi datu apstrādes pasākumi Datu aizsardzības direktīvas 2. panta b) punkta izpratnē, piemēram, datu vākšana, reģistrēšana, organizēšana, uzglabāšana, atklāšana, pielietojot pārsūtīšanu, izplatīšana vai pieejas atļaušana tiem citā veidā.

33. Turklāt Datu aizsardzības direktīvas piemērošanas priekšnoteikums saskaņā ar tās 3. panta 1. punktu ir datu apstrāde pilnībā vai daļēji ar automatizētiem līdzekļiem un datu, kuri ir reģistrēti kartotēkā vai kurus ir paredzēts reģistrēt kartotēkā, apstrāde, kura netiek veikta ar automatizētiem līdzekļiem. Kartotēka ir jebkurš sakārtots personas datu kopums, kurā šie dati ir pieejami saskaņā ar noteiktiem kritērijiem.

34. Visdrīzāk iesniedzējtiesas minētie datu apstrādes pasākumi tika veikti vismaz daļēji ar automatizētiem līdzekļiem, katrā ziņā, ja neaplūko datu tālāku nodošanu CD-ROM veidā. Nav papildus jāizskaidro [datu] tālāka nodošana ar automatizētiem līdzekļiem, jo nodokļu datu publicēšana drukātā veidā jau ir kartotēka un priekšnoteikums šādu datu

tālākai nodošanai ar īsziņu dienesta starpniecību ir ieskatīšanās kartotēkā. Tādēļ visas minētās darbības — ieskaitot datu tālāku nodošanu CD-ROM veidā — ir personas datu, kuri ir reģistrēti kartotēkā vai kurus ir paredzēts reģistrēt kartotēkā, apstrāde.

35. Tādēļ uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka par personas datu apstrādi Datu aizsardzības direktīvas 3. panta 1. punkta izpratnē var tikt uzskatīta darbība, kuras rezultātā fizisku personu dati par viņu ienākumiem no saimnieciskās darbības un kapitāla, kā arī par to īpašumu, kā tas ir atspoguļots lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu:

a) tiek iegūti, pamatojoties uz publiskiem iestāžu dokumentiem, un apstrādāti, lai tos publicētu,

b) tiek publicēti alfabētiskā secībā un atbilstoši ienākumu kategorijai detalizētu sarakstu veidā, kas sagrupēti pēc pašvaldībām,

c) CD-ROM veidā tiek nodoti izmantošanai komerciāliem mērķiem,

d) tiek izmantoti īsziņu pakalpojuma ietvaros, kas ļauj mobilo tālruņu lietotājiem, nosūtot kādas personas uzvārdu un dzīvesvietas pašvaldības nosaukumu, saņemt informāciju par šīs personas ienākumiem no darba un kapitāla, kā arī īpašumu.

B — *Par otro jautājumu — izņēmumi žurnālistikas nolūkos*

36. Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai darbības, kas ir šīs lietas priekšmets, var tikt uzskatītas par personas datu apstrādi tikai žurnālistikas nolūkos Datu aizsardzības direktīvas 9. panta izpratnē. Direktīvas 9. pants ir juridiskais pamats, lai dalībvalstis varētu paredzēt tā saucamo preses vai plašsaziņas līdzekļu privilēģiju iegūt un apstrādāt personas datus [4]. Saskaņā ar šo privilēģiju dalībvalstis nosaka izņēmumus vai atkāpes no Datu drošības direktīvas II, IV un VI nodaļas noteikumiem personas datu apstrādei, kas veikta tikai žurnālistikas nolūkiem vai mākslinieciskās vai literārās izteiksmes nolūkiem tikai tiktāl, cik nepie-

4 — Attiecībā uz šiem jēdzieniem skat. Stefan Walz, 41. pants, 1. punkts, publicēts: *Spiros Simitis, Bundesdatenschutzgesetz*, 6. izdevums, Bādenbādene, 2006, un Friederike Neunhoeffer, *Das Presseprivileg im Datenschutzrecht*, Tībingene, 2005.

ciešams, lai saskaņotu tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību ar normām, kas reglamentē vārda brīvību. Līdz ar to otrajā jautājumā runa ir par šī izņēmuma piemērošanas jomu.

Par attiecīgajām pamattiesībām

37. Interpretējot Datu aizsardzības direktīvas 9. pantu, ir jāņem vērā pamattiesības, kuru līdzsvars jānodrošina, piemērojot šos noteikumus. Turklāt Kopienu tiesām it īpaši ir jāņem vērā Eiropas Cilvēktiesību tiesas (turpmāk tekstā — "ECT") judikatūra [5].

38. Kopienu tiesības garantē 1950. gada 4. novembrī Romā parakstītās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (turpmāk tekstā — "ECPAK") 10. pantā noteiktās pamattiesības uz vārda brīvību [6]. Šīs tiesības ir atzītas 2000. gada 7. decembrī Nicā pieņemtās Eiropas Savienības Pamattiesību hartas [7] (turpmāk tekstā — "harta") 11. pantā. It īpaši saskaņā ar hartas 11. panta 2. punktu, balstoties uz Tiesas judikatūru [8] un Protokolu par valsts apraides sistēmu dalībvalstīs [9], tiek ievērota mediju brīvība un to plurālisms.

39. Vārda brīvība neaprobežojas tikai ar brīvību paust savus uzskatus, saskaņā ar ECPAK 10. panta 1. punkta otro teikumu un hartas 11. panta 1. punkta pirmo teikumu vārda brīvība komunikācijas brīvības izpratnē skaidri ietver arī tiesības saņemt un izplatīt informāciju vai idejas. ECT savā pastāvīgajā judikatūrā uzsver, ka brīvība paust savus uzskatus attiecas ne tikai uz informāciju vai idejām, kas tiek uztvertas labvēlīgi vai uzskatītas par nekaitīgām vai nebūtiskām, bet arī uz visa veida informāciju un idejām, kas apvaino, šokē vai traucē valstij vai kādai sabiedrības daļai [10]. Vārda brīvība aizsargā informācijas

5 — 2002. gada 15. oktobra spriedums apvienotajās lietās C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, no C-250/99 P līdz C-252/99 P un C-254/99 P *Limburgse Vinyl Maatschappij* u.c./Komisija (*Recueil*, I-8375. lpp., 274. punkts) un 2006. gada 29. jūnija spriedums lietā C-301/04 P Komisija/*SGL Carbon* (Krājums, I-5915. lpp., 43. punkts).

6 — 1991. gada 18. jūnija spriedums lietā C-260/89 *ERT* (*Recueil*, I-2925. lpp., 44. punkts), 1991. gada 25. jūlija spriedums lietā C-288/89 *Stichting Collectieve Antennevoorziening Gouda* (*Recueil*, I-4007. lpp., 23. punkts), 1991. gada 25. jūlija spriedums lietā C-353/89 Komisija/Nīderlande (*Recueil*, I-4069. lpp., 30. punkts) un 2007. gada 13. decembra spriedums lietā C-250/06 *United Pan-Europe Communications Belgium* u.c. (Krājums, I-11135. lpp., 41. punkts).

7 — OV C 364, 1. lpp.; pasludināta ar pielāgojumiem 2007. gada 12. decembrī (OV C 303, 1. lpp.).

8 — Skat. iepriekš 6. zemsvītras piezīmē minētos spriedumus lietā *Stichting Collectieve Antennevoorziening Gouda* un lietā *United Pan-Europe Communications Belgium* u.c.

9 — EK līgumam pievienotais Protokols (OV 1997, C 340, 109. lpp.).

10 — Skat. arī ECT 1976. gada 7. decembra spriedumu lietā *Handyside* (A sērija, Nr. 24, 49. punkts), 1988. gada 24. maija spriedumu lietā *Müller* u.c. (A sērija, Nr. 133, 33. punkts), 1995. gada 26. septembra spriedumu lietā *Vogt* (A sērija, Nr. 323, 52. punkts) un 2008. gada 12. februāra spriedumu lietā *Guja* (Krājumā vēl nav publicēts, 69. punkts), kā arī Tiesas 2001. gada 6. marta spriedumu lietā C-274/99 P *Connolly*/Komisija (*Recueil*, I-1611. lpp., 39. punkts).

tālāku nodošanu un uzskatu paušanu arī komerciālos nolūkos [11].

40. Pamattiesības uz privāto dzīvi ir iekļautas it īpaši ECPAK 8. pantā, un tās tiek atzītas arī hartas 7. pantā. Turklāt hartas 8. pantā skaidri tiek paredzēta personas datu aizsardzība [12]. Personas datu tālāka nodošana trešām personām neatkarīgi no šīs informācijas vēlākā izmantošanas veida ir attiecīgās personas tiesību uz privātās dzīves neaizskaramību pārkāpums un iejaukšanās ECPAK 8. panta izpratnē [13].

41. Privātās dzīves neaizskaramība nav tikai tiesības aizstāvēties pret valsts iejaukšanos [šajās tiesībās], bet tā pamato arī valsts pozitīvos pienākumus [14]. Attiecīgi Kopiena ar Datu aizsardzības direktīvu datu aizsardzību attiecināja arī uz privātpersonu veiktu [datu] apstrādi. Līdzīgi arī ECT lietā par kādas slavenas personas privāto fotogrāfiju publicēšanu žurnālos ir uzsvērusi, ka, ņemot vērā personas datu saglabāšanas un tālākas izmantošanas tehnisko iespēju attīstību, nepieciešama pastiprināta modrība [15].

42. Abu pamattiesību ierobežošana būtībā ir pieļaujama pie līdzīgiem nosacījumiem: šiem ierobežojumiem ir jābūt paredzētiem likumā, tiem jāatbilst vienam vai vairākiem ECPAK 8. vai 10. pantā paredzētajiem leģitīmajiem mērķiem un jābūt nepieciešamiem demokrātiskā sabiedrībā. Proti, neatliekamas sociālās vajadzības var pamatot iejaukšanos [šajās tiesībās], ja tā ir samērīga ar izvirzīto leģitīmo mērķi [16].

43. Stingra datu aizsardzības normu piemērošana varētu būtiski ierobežot vārda brīvību. Ja mediji ar personu saistītu informāciju drīkstētu apstrādāt un publicēt tikai ar šīs personas piekrišanu vai saskaņojot šo informāciju ar attiecīgo personu, tad lielā mērā būtu paralizēta izmeklējošā žurnālistika. No otras puses, ir skaidrs, ka mediji var aizskart katra indivīda privāto dzīvi [17]. Līdz ar to ir

11 — ECT 1990. gada 22. maija spriedums lietā 12726/87 *Autronic AG* (A sērija, Nr. 178, 47. punkts) un 1994. gada 24. februāra spriedums lietā 15450/89 *Casado Coca* (A sērija, Nr. 285-A, 35. un turpmākie punkti). Šajā sakarā Komisija pareizi norāda uz ģenerāladvokāta Fennelija [*Fennelly*] 2000. gada 15. jūnija secinājumiem lietā C-376/98 Vācija/Parlaments un Padome (2000. gada 5. oktobra spriedums, *Recueil*, I-8419. lpp., 153. un turpmākie punkti).

12 — Tāpat arī 2008. gada 29. janvāra spriedums lietā C-275/06 *Promusicae* (Krājums, I-271. lpp., 64. punkts).

13 — 2003. gada 20. maija spriedums apvienotajās lietās C-465/00, C-138/01 un C-139/01 *Österreichischer Rundfunk* u.c. (*Recueil*, I-4989. lpp., 74. punkts).

14 — ECT 2004. gada 24. jūnija spriedums lietā 59320/00 *von Hannover* (*Recueil des arrêts et décisions*, 2004-VI, 57. punkts un tajā minētā judikatūra).

15 — Iepriekš 14. zemsvītras piezīmē minētais ECT spriedums lietā *von Hannover*, 70. punkts.

16 — Attiecībā uz vārda brīvību skat. Tiesas 1997. gada 26. jūnija spriedumu lietā C-368/95 *Familiapress* (*Recueil*, I-3689. lpp., 26. punkts) un 2003. gada 12. jūnija spriedumu lietā C-112/00 *Schmidberger* (*Recueil*, I-5659. lpp., 79. punkts), kā arī iepriekš 10. zemsvītras piezīmē minēto ECT spriedumu lietā *Handyside*, 48. punkts, un 1991. gada 26. novembra spriedumu lietā 13585/88 *Observer* un *Guardian* (A sērija, Nr. 216, 59. punkts), bet attiecībā uz privātās dzīves neaizskaramību skat. Tiesas 2002. gada 11. jūlija spriedumu lietā C-60/00 *Carpenter* (*Recueil*, I-6279. lpp., 42. punkts) un iepriekš 13. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu apvienotajās lietās *Österreichischer Rundfunk* u.c., 71. punkts, kā arī ECT 1987. gada 26. marta spriedumu lietā 9248/81 *Leander* (A sērija, Nr. 116, 58. punkts) un 2004. gada 27. maija spriedumu lietā 66746/01 *Connors* (*Recueil des arrêts et décisions* vēl nav publicēts, 81. punkts).

17 — Ilustratīvi iepriekš 14. zemsvītras piezīmē minētais ECT spriedums lietā *von Hannover*, 61. un turpmākie punkti.

jāatrod līdzsvars [starp šīm abām pamattiesībām].

44. Šāda veida konflikts starp dažādām pamattiesībām, kā arī starp datu aizsardzību un citām vispārējām interesēm ir raksturīgs, interpretējot Datu aizsardzības direktīvu [18]. Tādēļ attiecīgie Direktīvas noteikumi ir formulēti samērā vispārīgi. Šie noteikumi dod dalībvalstīm nepieciešamo rīcības brīvību, lai pieņemtu transponēšanas pasākumus, kas var tikt pielāgoti dažādām paredzamām situācijām [19]. Dalībvalstīm šīs rīcības brīvības ietvaros ir jāievēro attiecīgās pamattiesības un jāpanāk līdzsvars starp tām.

45. Turklāt arī dalībvalstu iestādēm un tiesām savas valsts tiesības ir jāinterpretē ne tikai ar Datu aizsardzības direktīvu saskanīgā veidā, bet arī jārūpējas par to, lai tās nepamatotos uz tādu šīs direktīvas interpretāciju, kas ir pretrunā ar Kopienu likumdošanu aizsargātām pamattiesībām vai citiem Kopienu tiesību vispārējiem principiem [20].

Valsts prerogatīva vērtēt [situāciju]

46. Attiecībā uz datu aizsardzības apjoma noteikšanu un pretrunā esošo pamattiesību saskaņošanu Tiesai atšķirībā no norādījumu sniegšanas valsts tiesām un iestādēm lielā mērā ir atturīga nostāja. Spriedumā lietā *Promusicae* Tiesa aprobežojās ar to, ka tā tikai nosauca abas pamattiesības un faktisko šo tiesību līdzsvarošanas pienākumu uzlika iesniedzējtiesai [21]. Spriedumā apvienotajās lietās *Österreichischer Rundfunk* u.c. Tiesa rīkojās līdzīgi [22], tomēr sniedza arī papildu norādījumus iesniedzējtiesai [23].

47. Šādu atturīgu nostāju Tiesa saglabā arī citos juridisko kolīziju gadījumos. Spriedumā lietā *Familiapress* runa bija par kolīziju starp preču brīvu apriti un laimes spēļu valsts aizliegumu žurnālos. Lai gan šajā spriedumā Tiesa pauda konkrētu viedokli par noteiktu regulējošu pasākumu nepieciešamību [24], tomēr vispārīgi atstāja valsts tiesu kompetencē izvērtēt, vai aizliegums ir samērīgs līdzeklis attiecībā uz mediju daudzveidības saglabāšanu un vai šo mērķi nevar panākt ar citiem, mazāk ierobežojošiem pasākumiem [25].

18 — Skat. 2003. gada 6. novembra spriedumu lietā C-101/01 *Lindqvist* (*Recueil*, I-12971. lpp., 82. un turpmākie punkti) un iepriekš 12. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā *Promusicae*, 65. un turpmākie punkti.

19 — Skat. iepriekš 18. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā *Lindqvist*, 83. un nākamais punkts, un iepriekš 12. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā *Promusicae*, 67. punkts.

20 — Skat. iepriekš 18. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā *Lindqvist*, 87. punkts, un iepriekš 12. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā *Promusicae*, 68. punkts.

21 — Iepriekš minēts 12. zemsvītras piezīmē, 61. un turpmākie punkti, it īpaši 68. punkts.

22 — Iepriekš minēts 13. zemsvītras piezīmē, 91. un turpmākie punkti.

23 — Iepriekš minēts 13. zemsvītras piezīmē, 86. un turpmākie punkti.

24 — Iepriekš minēts 16. zemsvītras piezīmē, 33. punkts.

25 — Iepriekš minēts 16. zemsvītras piezīmē, 34. punkts.

48. Turklāt Tiesa pakalpojumu sniegšanas brīvības un cilvēku cieņas kolīzijas gadījumā, proti, konfliktā starp preču brīvu apriti un izpratni par bērnu un jauniešu aizsardzību, atzina, ka dalībvalstīs var pastāvēt atšķirīgi, bet vienlīdz leģitīmi uzskati par to, kādi pamatbrīvību ierobežojumi ir samērīgi, lai aizsargātu sabiedrības intereses un it īpaši pamattiesības [26].

49. Tomēr Tiesa jau iepriekš ir atgādinājusi, ka tai ir pienākums sniegt valsts tiesām lietderīgu atbildi. It īpaši tās kompetencē, pamatojoties uz pamata lietas materiāliem un tai iesniegtajiem rakstveida un mutvārdu apsvērumiem, ir sniegt norādes, kas ļautu valsts tiesai pieņemt lēmumu konkrētajā lietā, ko tā izskata [27]. Šāda veida norādes bieži attiecas it īpaši uz problēmām, kas jāņem vērā, pārbaudot [pasākumu] samērīgumu.

50. Šajā lietā Tiesai drīzāk vajadzētu paust atturīgu nostāju. Kopienu tiesām ir jākonkretizē kolīzijā esošās pamattiesības galvenokārt tikai gadījumā, kad prasība attiecas uz *starpvalstu* darbībām. Īpaši intensīva pārbaude ir nepieciešama, ja pastāv norādes uz Savienības pilsoņu, kas darbojas pārrobežu kontekstā, diskrimināciju. To parāda spriedums lietā par arodbiedrību darbībām pārrobežu pakalpojumu sniegšanas gadījumos [28] vai spriedums lietā par uzņēmumu pārvietošanu [29] un spriedums lietā par protestējošu lauksaimnieku uzbrukumiem augļu pārvadājumiem [30].

51. Arī lieta *Schmidberger* [31] nav uzskatāma par piemēru pretējam. Minētajā lietā runa bija par preču aprites starp Itāliju un Vāciju ierobežojumiem, ko izraisīja atļauta demonstrācija uz Brenneres [*Brenner*] automaģistrāles Austrijā. Lai gan Tiesa šajā lietā atzina, ka valsts kompetentajām iestādēm, līdzsvarojot preču brīvu apriti un vārda brīvību, proti, demonstrāciju brīvību [32], ir plaša rīcības brīvība, tomēr Tiesa samērā detalizēti pārbaudīja šo [valsts kompetento iestāžu] veikto līdzsvarošanu [33], pirms tā noraidīja Kopienu tiesību pārkāpumu.

52. Turpretī, piemērojot Datu aizsardzības direktīvu, pārrobežu darbību aizsardzība ir izņēmums. Šī direktīva ir pamatota ar EKL 95. pantu un līdz ar to kalpo iekšējā tirgus izveidei. Direktīva aptver ne tikai pārrobežu

26 — 2004. gada 14. oktobra spriedums lietā C-36/02 *Omega* (Krājums, I-9609. lpp., 37. un turpmākie punkti) un 2008. gada 14. februāra spriedums lietā C-244/06 *Dynamic Medien* (Krājums, I-505. lpp., 44. punkts), skat. arī 2003. gada 6. novembra spriedumu lietā C-243/01 *Gambelli* u.c. (*Recueil*, I-13031. lpp., 63. punkts).

27 — 2007. gada 11. decembra spriedums lietā C-438/05 *International Transport Workers' Federation* un *Finnish Seamen's Union* (Krājums, I-10779. lpp., 85. punkts).

28 — 2007. gada 18. decembra spriedums lietā C-341/05 *Laval* un Partneri (Krājums, I-11767. lpp.).

29 — Iepriekš 27. zemsvītras piezīmē minētais spriedums lietā *The International Transport Workers' Federation* un *The Finnish Seamen's Union*.

30 — 1997. gada 9. decembra spriedums lietā C-265/95 Komisija/Francija (*Recueil*, I-6959. lpp.).

31 — Iepriekš 16. zemsvītras piezīmē minētais spriedums, 42. punkts.

32 — Turpat, 82. un 93. punkts.

33 — Turpat, 83. un turpmākie punkti.

datu aizsardzības pasākumus, bet arī tikai valsts līmenī veiktas darbības. Pretēji ģenerāladvokāta Ticano [*Tizzano*] [34] viedoklim, Tiesa tomēr neapšaubīja Datu aizsardzības direktīvas plašo spēkā esamību, jo, piemērojot Direktīvu šauri tikai attiecībā uz pārrobežu aspektiem, nebūtu skaidras minētās Direktīvas piemērošanas jomas robežas un tās būtu atkarīgas no nejaušībām [35].

Par Datu aizsardzības direktīvas 9. panta piemērošanas jomu

55. Atbilstoši Datu aizsardzības direktīvas 9. pantam dalībvalstis nosaka izņēmumus vai atkāpes no datu aizsardzības, kas veikta tikai un vienīgi žurnālistikas nolūkiem vai mākslinieciskās vai literārās izteiksmes nolūkiem tikai tad, ja tie vajadzīgi, lai saskaņotu tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību ar normām, kas reglamentē vārda brīvību.

53. No plašā Direktīvas piemērošanas apmēra, kas gandrīz pārsniedz iekšējā tirgus izveides apjomus, tomēr var secināt, ka, izvērtējot kolīzijā esošās pamattiesības, Direktīvas ietvaros būtībā Tiesai būtu jāpiešķir dalībvalstīm un to tiesām plaša rīcības brīvība, kuras ietvaros tās varētu īstenot savas tradīcijas un sabiedrības vērtību izpratni.

56. *Satakunnan Markkinapörssi Oy* un *Satamedia Oy*, kā arī Somija vēlas Datu aizsardzības direktīvas 9. panta piemērošanas jomu attiecināt uz visu vārda brīvības aizsardzības jomu. Šādi interpretējot Datu aizsardzības direktīvas 9. pantu, tas atbilstoši tā mērķim aptvertu visus iespējamos konfliktus starp vārda brīvību un datu aizsardzību. Vienlaicīgi dalībvalstīm tiktu garantēta iespējami lielākā brīvība līdzsvarot datu aizsardzību un vārda brīvību.

54. Tādēļ Datu aizsardzības direktīvas 9. pants ir jāinterpretē, ņemot vērā šos apsvērumus.

57. Tomēr Datu aizsardzības direktīvas 9. panta tekstā nav atrodams pamatojums šādai interpretācijai. Šī norma uzliek pienākumu ne tikai saskaņot vārda brīvību ar datu aizsardzību, bet arī apraksta noteiktus nolūkus, kurus īstenojot dalībvalstis var atkāpties no gandrīz visām Datu aizsardzības direktīvas prasībām. Direktīvas 9. pantā izmantotie jēdzieni — žurnālistikas nolūki

34 — 2002. gada 19. septembra secinājumi lietā C-101/01 *Lindqvist* (iepriekš 18. zemsvītras piezīmē minētais spriedums, 35. un turpmākie punkti) un 2002. gada 14. novembra secinājumi apvienotajās lietās C-465/00, C-138/01 un C-139/01 *Österreichischer Rundfunk* u.c. (iepriekš 13. zemsvītras piezīmē minētais spriedums, 43. un turpmākie punkti).

35 — Iepriekš 13. zemsvītras piezīmē minētais spriedums apvienotajās lietās *Österreichischer Rundfunk* u.c., 42. punkts.

vai mākslinieciskās vai literārās izteiksmes nolūki — līdzās vārda brīvības jēdzienam, zaudētu savu funkciju, ja, aplūkojot visus šos jēdzienus kopā, tie tiktu pielīdzināti vārda brīvībai.

58. Daudz lielākā mērā Datu aizsardzības direktīvas 9. panta interpretācijas sākumpunktam būtu jābūt tādam, ka izņēmumi no vispārējiem principiem ir jāinterpretē šauri [36], lai attiecīgo principu nepadarītu pilnīgi neiedarbīgu. Šajā lietā plašas interpretācijas gadījumā pastāvētu risks, ka tiktu pārkāptas pamattiesības uz privāto dzīvi.

59. Datu aizsardzības direktīvas 9. pants nosaka nepieciešamību interpretēt to šauri jau tādēļ, ka šie noteikumi aptver tikai personas datu apstrādi, kas tiek veikta *tikai* šajā pantā minētajos nolūkos. Saskaņā ar šo pantu arī izņēmumi vai atkāpes var tikt noteiktas *tikai tad*, *ja* tās ir nepieciešamas, lai saskaņotu attiecīgās pamattiesības.

60. Kā it īpaši norāda Komisija, arī Datu aizsardzības direktīvas 9. pantā noteikto izņēmumu plašā piemērošanas joma nozīmē, ka šo izņēmumu izmantošanas priekšnosacījumi ir jāinterpretē šauri. Ja citi Datu aizsardzības direktīvas izņēmumi paredz tikai izņēmumus no kādām noteiktām normām, tad 9. pantā paredzētie izņēmumi atļauj atkāpes no visām Direktīvas prasībām.

61. Nevar noliegt, ka sekas jēdziena "žurnālistikas nolūkiem" burtiskai interpretācijai varētu būt vārda brīvības pārkāpums pārāk plašu datu aizsardzības prasību dēļ. Dalībvalstīm Datu aizsardzības direktīvas 9. panta ietvaros nav ekskluzīvi jāsaskaņo vārda brīvība un privātās dzīves neaizskaramība. Dalībvalstis var balstīties arī uz citām normām, jo šī Direktīva dod dalībvalstīm nepieciešamo rīcības brīvību, lai pieņemtu transponēšanas pasākumus, kas var tikt piemēroti dažādām paredzamām situācijām [37].

36 — Par sugu aizsardzību skat. 2006. gada 8. jūnija spriedumu lietā C-60/05 *WWF Italia* u.c. (Krājums, I-5083. lpp., 34. punkts) un 2007. gada 14. jūnija spriedumu lietā C-342/05 Komisija/Somija (Krājums, I-4713. lpp., 25. punkts), par PVN skat. 2002. gada 7. marta spriedumu lietā C-169/00 Komisija/Somija (*Recueil*, I-2433. lpp., 33. punkts un tajā minētā judikatūra), par tiesu kompetenci civillietās skat. 1988. gada 27. septembra spriedumu lietā 189/87 *Kalfelis* (*Recueil*, 5565. lpp., 19. punkts) un 2007. gada 11. oktobra spriedumu lietā C-98/06 *Freeport* (Krājums, I-8319. lpp., 35. punkts), kā arī par tiesu kompetenci aizbildniecības strīdos skat. 2007. gada 27. novembra spriedumu lietā C-435/06 *C* (Krājums, I-10141. lpp., 60. punkts).

37 — Iepriekš 18. zemsvītras piezīmē minētais spriedums lietā *Lindqvist*, 83. un nākamais punkts, kā arī par Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīvu 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (OV L 201, 37. lpp.) skat. iepriekš 12. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā *Promusicae*, 67. punkts.

62. Attiecībā uz privāto vārda brīvību dalībvalstīm ir īpaši liela rīcības brīvība, jo Datu aizsardzības direktīvas 3. panta 2. punkta otrais ievilkums nav piemērojams personas datu apstrādei, ko veic fiziska persona tikai un vienīgi personiska vai mājsaimniecības pasākuma gaitā [38].

63. Turklāt saskaņā ar Datu aizsardzības direktīvas 7. panta f) punktu apstrāde ir pieļaujama personas datu apstrādātāja likumīgo interešu ar augstāku spēku īstenošanai vai attiecīgā dalībvalsts atbilstoši 13. panta 1. punkta g) apakšpunktam var pieņemt ierobežojumus noteiktām normām, lai aizsargātu citu personu tiesības un brīvību [39]. Tomēr šajos gadījumos it īpaši ir piemērojamas prasības attiecībā uz datu apstrādes pieļaujamību atbilstoši 7. pantam un slepenu datu apstrādi atbilstoši 8. pantam un datu aizsardzības uzraudzītājs var uzraudzīt šādu datu apstrādi.

64. Līdz ar to secinot ir jānorāda, ka Datu aizsardzības direktīvas 9. panta piemērošanas joma ir jānosaka, balstoties uz jēdzieniem "žurnālistikas nolūki" vai "mākslinieciskās vai literārās izteiksmes nolūki", kam ir sava, no vārda brīvības aizsardzības jomas atšķirīga nozīme.

Par jēdzienu "žurnālistikas nolūki"

65. Jēdziens "žurnālistikas nolūki" attiecas uz plašsaziņas līdzekļu, it īpaši preses un audiovizuālo mediju, darbību. Datu aizsardzības direktīvas tapšana parāda, ka žurnālistikas nolūki neaprobežojas tikai ar institucionalizētu mediju darbību. Pēc Komisijas iesniegtā priekšlikuma par izņēmumiem attiecībā uz presi un audiovizuālajiem medijiem [40] jēdziens "žurnālistikas nolūki" tika atvasināts no vairākiem vēlāk iesniegtiem projektiem, kuru ietvaros izņēmumu piemērošanas jomu no plašsaziņas līdzekļu uzņēmumiem attiecināja uz visām personām, kuras darbojas žurnālistikas jomā [41].

38 — Par šī noteikuma interpretāciju skat. iepriekš 18. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā *Lindqvist*, 46. un nākamais punkts.

39 — Līdz ar to Eiropas Padomes 1981. gada 28. janvāra Strasbūras Konvencija par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu automātisko apstrādi, SEV-Nr. 108, neparedz atsevišķi izdalītu plašsaziņas līdzekļu privilēģiju iegūt un apstrādāt personas datus, bet gan izņēmuma noteikumus citu personu tiesību aizsardzībai. Skat. paskaidrojumus par Konvencijas 9. panta b) punktu, *Rapport explicatif*, Nr. 58, http://conventions.coe.int/Treaty/FR/Reports/Html/108.htm.

40 — Priekšlikuma Padomes direktīvai par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi 19. pants, COM(90) 314, galīgā redakcija, OV 1990, C 277, 3. (9.) lpp.

41 — It īpaši skat. Eiropas Parlamenta 1992. gada 11. marta atzinumu (OV C 94, 173. [178.] lpp.), Komisijas 1992. gada 15. oktobra grozīto priekšlikumu (OV C 311, 30. [45.] lpp.) un, visbeidzot, Padomes 1995. gada 20. februāra Kopējo nostāju (OV C 93, 1. [9.] lpp.).

66. Lai iegūtu pilnīgāku priekšstatu par jēdzienu "žurnālistikas nolūki", būtu jāņem vērā arī plašsaziņas līdzekļu uzdevums demokrātiskā sabiedrībā, kā to ECT ir attīstījusi savā judikatūrā par plašsaziņas līdzekļu brīvības ierobežošanu. Katra vārda brīvības ierobežojuma priekšnoteikums ir, ka šāds ierobežojums ir nepieciešams demokrātiskā sabiedrībā. Ja šādi tiek skarti plašsaziņas līdzekļi, tad ir jāņem vērā, ka brīvai presei ir būtiska loma demokrātiskas sabiedrības pastāvēšanā, it īpaši "sabiedrības sargsuņa" loma. Tādēļ preses pienākums ir izplatīt informāciju un domas par visiem sabiedrību interesējošiem jautājumiem [42].

67. Tā kā runa ir par informācijas un ideju izplatīšanu, tad — pretēji dažu izteiktajam viedoklim — nav svarīgi, vai izplatītie dati tiek redakcionāli apstrādāti vai komentēti. Pat neapstrādātu datu piedāvāšana var dot pamatu publiskai diskusijai, un tādēļ šie dati var interesēt sabiedrību. Turklāt izplatīto datu izvēle jau ir šo datu izplatītāja subjektīvā vērtējuma izpausme. Proti, šī izvēle vismaz ietver novērtējumu, ka adresātu interesē šie dati.

42 — ECT 1985. gada 25. marta spriedums lietā 8734/79 *Barthold* (A sērija, Nr. 90, 58. punkts), 1986. gada 8. jūlija spriedums lietā 9815/82 *Lingens* (A sērija, Nr. 103, 44. punkts), 1994. gada 23. septembra spriedums lietā 15890/89 *Jersild* (A sērija, Nr. 298, 31. punkts), iepriekš 16. zemsvītras piezīmē minētais spriedums lietā *Observer* un *Guardian*, 59. punkts; iepriekš 14. zemsvītras piezīmē minētais spriedums lietā *von Hannover*, 63. punkts, kā arī 2004. gada 17. decembra spriedums lietā 49017/99 *Pedersen* un *Baadsgaard* [*GG*] (*Recueil des arrêts et décisions*, 2004-XI, 71. punkts).

68. Kā to it īpaši norāda Zviedrijas valdība, personas datu apstrāde kalpo žurnālistikas nolūkiem, ja datu apstrādes mērķis ir izplatīt informāciju un idejas par sabiedrības interešu jautājumiem.

Par informāciju un idejām par sabiedrības interešu jautājumiem

69. Turpmāk ir jānoskaidro, kas ir jāsaprot ar informācijas un ideju izplatīšanu par sabiedrības interešu jautājumiem. Šis formulējums raksturo vārda brīvības īstenošanas darbības, kuru ierobežošanai ir nepieciešams īpaši svarīgs pamatojums.

70. Šajā sakarā Zviedrijas valdība norāda uz deklarāciju, ko tā paziņoja Datu aizsardzības direktīvas pieņemšanas laikā. Atbilstoši šai deklarācijai žurnālistikas nolūku pastāvēšana ir jāpārbauda, nevis balstoties uz izplatīto informāciju, tātad tās saturu, bet gan balstoties uz informācijas izplatīšanas veidu. Pareizi ir tas, ka valsts iestādes nenosaka sabiedrības interešu jautājumus, ko plašsaziņas līdzekļi drīkst apskatīt. Tādēļ satura pārbaude ir delikāts jautājums.

71. Informācijas izplatīšanas veids un konteksts ir svarīgs, lai izslēgtu gadījumus, kad, lai gan tiek izplatīta sabiedrības interešu informācija un idejas, tās tomēr nav domātas sabiedrībai, piemēram, privātas politiskās diskusijas.

72. Tomēr mūsdienās, lai identificētu žurnālistikas nolūkus, vairs nepietiek tikai ar informācijas izplatīšanas formas izšķiršanu. Agrāk ar žurnālistiku tika saprasti (samērā) viennozīmīgi atpazīstami plašsaziņas līdzekļi kā tādi, proti, prese, radio un televīzija. Mūsdienās tādi moderno komunikāciju līdzekļi kā internets un mobilo telekomunikāciju dienesti tiek izmantoti gan kā informācijas izplatīšanas līdzeklis par sabiedrības interešu jautājumiem, gan arī tikai privātiem nolūkiem. Tādēļ, lai gan informācijas izplatīšanas veids ir svarīgs žurnālistikas nolūku noteikšanai, tomēr nedrīkst atstāt bez ievērības arī informācijas saturu.

73. Katrā ziņā sabiedrības intereses pastāv, ja izplatītā informācija attiecas uz faktiski notiekošām publiskām diskusijām [43]. Pastāv arī tēmas, kas to rakstura dēļ ir sabiedrības interešu jautājums, piemēram, ECPAK 6. panta 1. punktā noteiktās atklātās tiesas sēdes [44], sabiedrības intereses saistībā ar politiskās dzīves pārskatāmību [45] vai informācija par vadošo politisko personu idejām, nostāju un rīcību [46].

74. Ir apšaubāmi, ka tiek izplatīta informācija par sabiedrības interešu jautājumiem tādos gadījumos, kad tiek publicētas privātās dzīves detaļas, kurām nav nekādas saistības ar attiecīgās personas publisko darbību, it īpaši, ja šī informācija apmierinātu tikai noteiktas publikas ziņkāri par kādas personas privāto dzīvi un, neskatoties uz šīs personas iespējamo atpazīstamības pakāpi, šī informācija nevarētu tikt uzskatīta par sabiedrības vispārējo interešu diskusiju [47]. Attiecībā uz sabiedrības interešu robežām īpaša nozīme ir tam, vai attiecīgajai personai ir pamatotas cerības, ka tās privātā dzīve šajā sakarā tiks cienīta [48].

75. Ilustratīvi attiecībā uz būtiskajiem apsvērumiem ir jāpiemin lieta *Fressoz* un *Roire* [49]. Minētajā lietā runa bija par divu žurnālistu

43 — ECT 2000. gada 11. janvāra spriedums lietā 31457/96 *News Verlags GmbH & Co.KG* (*Recueil des arrêts et décisions*, 2000-I, 54. punkts), 2001. gada 6. februāra spriedums lietā 41205/98 *Tammer* (*Recueil des arrêts et décisions*, 2001-I, 68. punkts), 2004. gada 18. maija spriedums lietā 58148/00 *Editions Plon* (*Recueil des arrêts et décisions*, 2004-IV, 44. punkts), 2007. gada 10. decembra spriedums lietā 69698/01 *Stoll* (118. un turpmākie punkti), kā arī 2007. gada 22. februāra spriedums lietā 5266/03 *Nikowitz* un *Verlagsgruppe News GmbH* (25. punkts).

44 — Iepriekš 43. zemsvītras piezīmē minētais ECT spriedums lietā *News Verlags GmbH & Co.KG*, 56. punkts.

45 — Iepriekš 43. zemsvītras piezīmē minētais ECT spriedums lietā *Editions Plon*, 44. punkts.

46 — Iepriekš 43. zemsvītras piezīmē minētais ECT spriedums lietā *Stoll*, 122. punkts, un iepriekš 42. zemsvītras piezīmē minētais ECT spriedums lietā *Lingens*, 42. punkts. Par vadošajiem ekonomikas dzīves dalībniekiem skat. ECT 2007. gada 1. marta spriedumu lietā 510/04 *Tønsbergs Blad AS* un *Haukom* (*Recueil des arrêts et décisions* vēl nav publicēts, 87. punkts).

47 — Iepriekš 14. zemsvītras piezīmē minētais ECT spriedums lietā *von Hannover*, 65. punkts; skat. arī iepriekš 43. zemsvītras piezīmē minēto ECT spriedumu lietā *News Verlags GmbH & Co.KG*, 54. punkts.

48 — Iepriekš 14. zemsvītras piezīmē minētais ECT spriedums lietā *von Hannover*, 51. punkts. Skat. vispārīgi par pamatotām cerībām attiecībā uz datu apstrādi ECT 1997. gada 25. jūnija spriedumu lietā 20605/92 *Halford* (*Recueil des arrêts et décisions*, 1997-III, 45. punkts), 2001. gada 25. septembra spriedumu lietā 44787/98 *P. G.* un *J. H.* (*Recueil des arrêts et décisions*, 2001-IX, 57. punkts) un 2007. gada 3. aprīļa spriedumu lietā 62617/00 *Copland* (*Recueil des arrêts et décisions* vēl nav publicēts, 42. punkts).

49 — ECT 1999. gada 21. janvāra spriedums lietā 29183/95 (*Recueil des arrêts et décisions*, 1999-I).

sodīšanu, kuri publicēja konfidenciālus dokumentus no nodokļu deklarācijas, lai tādā veidā pamatotu savas ziņas par kāda uzņēmuma valdes priekšsēdētāja ienākumiem. Saskaņā ar valsts tiesību normām šāda veida publikācija principā bija sodāma.

76. Turpretī ECT uzsvēra, ka šī informācija attiecas uz publisku diskusiju par algas apmēru, ko attiecīgajā uzņēmumā izraisīja strīds par atalgojumu [50]. Saskaņā ar valsts tiesību normām informācija par nodokļu bāzi un nomaksātajiem nodokļiem nav strikti konfidenciāla [51]. Drīzāk dati par sabiedrībā zināmu uzņēmumu ienākumiem regulāri tiekot publicēti [52], un atbilstoši valsts judikatūrai šie dati netiekot pieskaitīti privātajai sfērai [53].

77. Tādēļ informācija un idejas ir sabiedrības interešu jautājums, ja tās var saistīt ar faktiski notiekošu publisku diskusiju vai tās attiecas uz jautājumiem, kas atbilstoši valsts tiesību normām un sabiedrības vērtībām pēc to rakstura ir publiski, bet tās nav sabiedrības interešu jautājums, ja tiek izplatītas privātās dzīves detaļas, kam nav nekāda sakara ar attiecīgās personas publisko darbību, it īpaši, ja saistībā ar šo informāciju pastāv pamatotas cerības uz privātās dzīves cieņu.

78. Tomēr ir jānorāda, ka valsts kompetentās iestādes, tostarp tiesas, žurnālistikas nolūku pastāvēšanu nemaz nevar viennozīmīgi pārbaudīt. Praktiski nav iespējams noteikt, kāda informācija attiecas uz sabiedrības interešu jautājumiem, un vismaz daļēji tas ir plašsaziņas līdzekļu uzdevums, publicējot informāciju, radīt sabiedrības intereses. Ja tas medijiem neizdodas, tad tiem vēlāk neko nevar pārmest. Bet principā *ex ante* prognozēt vēlāk neesošas sabiedrības intereses nav arī valsts kompetento iestāžu uzdevums. Šāda prognoze būtu pirmais solis uz cenzūras noteikšanu. To, ka informācijas un ideju izplatīšana neattiecas uz sabiedrības interešu jautājumiem, var secināt tikai tad, kad tas ir acīmredzami.

Par vienīgo nolūku

79. Pat ja datu apstrāde kalpo žurnālistikas nolūkiem, Datu aizsardzības direktīvas 9. pants nav obligāti piemērojams. Drīzāk jau

50 — Iepriekš 49. zemsvītras piezīmē minētais ECT spriedums lietā *Fressoz* un *Roire*, 50. punkts.

51 — Iepriekš 49. zemsvītras piezīmē minētais ECT spriedums lietā *Fressoz* un *Roire*, 53. punkts.

52 — Iepriekš 49. zemsvītras piezīmē minētais ECT spriedums lietā *Fressoz* un *Roire*, 53. punkts.

53 — Iepriekš 49. zemsvītras piezīmē minētais ECT spriedums lietā *Fressoz* un *Roire*, 50. punkts.

attiecīgajai personas datu apstrādei ir jākalpo *tikai un vienīgi* žurnālistikas nolūkiem.

80. Ar jēdzienu "tikai un vienīgi" Datu aizsardzības direktīvas 9. pantā tiek atgādināts par datu apstrādes nolūku, kas vispārīgi ir noteikts Datu aizsardzības direktīvas 6. panta b) punktā. Atbilstoši tam personas datus principā nedrīkst apstrādāt tālāk veidā, kas nav saderīgs ar šo datu iegūšanas nolūku. Attiecīgi 9. pantā minēto izņēmumu var piemērot tikai tādām datu apstrādes darbībām, kas kalpo žurnālistikas nolūkiem. Ja vienlaicīgi tiek īstenoti arī citi nolūki, kas nav atzīstami par žurnālistikas nolūkiem, plašsaziņas līdzekļu privilēģija iegūt un apstrādāt personu datus nav piemērojama.

81. Taču, nosakot nolūku, nav izšķiroši, vai datu apstrādes priekšmets ir šādas informācijas tieša sniegšana, kā tas ir šādu datu publicēšanas gadījumā. Kā to pauž *Satakunnan Markkinapörssi Oy* un *Satamedia Oy*, tad, arī sagatavojot kādu publikāciju, tiek īstenoti žurnālistikas nolūki [54].

82. Datu apstrāde tikai un vienīgi žurnālistikas nolūkiem nav izslēgta arī tad, ja vienlaicīgi ar informāciju un ideju izplatīšanu par sabiedrības interešu jautājumiem tiek īstenoti arī komerciāli mērķi [55]. Pamatā žurnālistikas nolūki ir saistīti ar mērķi atgūt vismaz žurnālistikas darbību izmaksas vai pēc iespējas gūt peļņu no šīs darbības. Proti, profesionālās žurnālistikas priekšnoteikums ir komerciāls panākums, katrā ziņā tiktāl, ciktāl šī darbība tiek veikta neatkarīgi no citu, piemēram, valsts, atbalsta un ietekmes. Līdz ar to žurnālistikas nolūku pieļaujama sastāvdaļa ir peļņas gūšana, izplatot informāciju un idejas par sabiedrības interešu jautājumiem.

83. No tā ir jānošķir komerciālas darbības, kas nekalpo informācijas un ideju izplatīšanai par sabiedrības interešu jautājumiem, pat ja no gūtās peļņas tiktu finansētas žurnālistikas darbības. Šādas darbības ne ar ko neatšķiras no līdzīgām darbībām, kuru peļņa nav domāta žurnālistikas nolūkiem. Šādā situācijā, piemērojot plašsaziņas līdzekļu privilēģiju iegūt un apstrādāt personas datus, varētu tikt pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips un it īpaši kropļota konkurence [56].

54 — Tā arī ECT 1996. gada 27. marta spriedumā lietā 28957/95 *Goodwin* (*Recueil des arrêts et décisions*, 1996-II, 39. punkts) un 2007. gada 27. novembra spriedumā lietā 20477/05 *Tillack* (53. punkts) preses brīvības aizsardzību skaidri attiecināja arī uz avotu aizsardzību žurnālistikā.

55 — Tā arī iepriekš 11. zemsvītras piezīmē minētajā ECT spriedumā lietā *Autronic AG*, 47. punkts, norāda uz to, ka dažādi spriedumi par preses brīvību skāra uzņēmumus, kas, veicot preses darbības, vēlējās gūt peļņu.

56 — Skat. Tiesas 2004. gada 23. septembra rīkojumu apvienotajās lietās C-435/02 un C-103/03 *Springer* (Krājums, I-8663. lpp., 47. punkts).

84. Līdz ar to sludinājumus plašsaziņas līdzekļos drīkstētu publicēt tikai izņēmuma gadījumos un vienīgi ar nolūku izplatīt informāciju un idejas par sabiedrības interešu jautājumiem [57], tātad tie kalpotu tikai un vienīgi žurnālistikas nolūkiem, pat ja gūtie ienākumi ir priekšnoteikums plašsaziņas līdzekļu darbībai.

85. Katrā atsevišķā gadījumā ir ļoti grūti noteikt, vai attiecīgās darbības tiek veiktas žurnālistikas nolūkos. Šīs darbības ir jāaplūko, izvērtējot attiecīgos mērķus. Turklāt nedrīkst balstīties uz mērķiem, ko attiecībā uz datu apstrādi min atbildīgās personas, jo šos subjektīvos mērķus nav iespējams pārbaudīt. Drīzāk datu apstrādes nolūkam ir jāizriet no objektīviem apstākļiem [58].

57 — Šāds gadījums bija ECT 2001. gada 28. jūnija spriedumā lietā 24699/94 *Verein gegen Tierfabriken* (*Recueil des arrêts et décisions*, 2001-VI) par reklāmas rullīti pret gaļas ražošanu, bet nebija ECT 1994. gada 24. februāra spriedumā lietā *Casado Coca* (A sērija, Nr. 285-A) par advokātu reklāmas aizliegumu. Skat. arī Tiesas 2006. gada 12. decembra spriedumu lietā C-380/03 Vācija/Parlaments un Padome (Krājums, I-11573. lpp., 156. punkts).

58 — Par Kopienas pasākuma juridiskā pamata izvēli skat. 1987. gada 26. marta spriedumu lietā 45/86 Komisija/Padome (*Recueil*, 1493. lpp., 11. punkts), 1991. gada 11. jūnija spriedumu lietā C-300/89 Komisija/Padome ("Titāna dioksīds") (*Recueil*, I-2867. lpp., 10. punkts) un 2007. gada 23. oktobra spriedumu lietā C-440/05 Komisija/Padome (Krājums, I-9097. lpp., 61. punkts), par tiesību ļaunprātīgas izmantošanas mērķu konstatāciju skat. 2006. gada 21. februāra spriedumu lietā C-255/02 *Halifax* u.c. (Krājums, I-1609. lpp., 75. punkts) un 2007. gada 8. novembra spriedumu lietā C-251/06 *Ing. Auer* (Krājums, I-9689. lpp., 46. punkts) un par preces piegādes Kopienas iekšienē konstatāciju pievienotās vērtības nodokļa jomā skat. 2007. gada 27. septembra spriedumu lietā C-409/04 *Teleos* u.c. (Krājums, I-7797. lpp., 39. un nākamais punkts).

Piemērojamība šajā lietā

86. Gan noteiktas informācijas publiskais raksturs, gan pamatotas cerības uz privātās dzīves cieņu ir ļoti lielā mērā atkarīgas no attiecīgā — galvenokārt valsts — tiesību stāvokļa, sabiedrības vērtībām un konkrēti pastāvošām publiskām debatēm. Šo visu elementu pārbaude nav Tiesas kompetence, bet gan dalībvalstu kompetento iestāžu uzdevums. Ja valsts tiesas uzdod Tiesai šāda veida jautājumus, tad Tiesai būtu jāsniedz tikai norādes par apstākļiem, kas ir jāņem vērā [iesniedzējtiesām].

87. Šajā lietā būtisks ir it īpaši apstrādāto datu veids, informācijas izplatīšanas dažādās formas un iespēja personai dzēst datus par sevi.

88. Visas apstrādes darbības attiecas uz personas nodokļu datiem. Lai gan Kopienu tiesībās nepastāv noteikumi par šādu datu konfidencialitāti, tomēr dažās dalībvalstīs šādi dati ir konfidenciāli. Līdz ar to attiecīgām personām šajās valstīs principā ir tiesības uz

to, ka šī konfidencialitāte tiks cienīta. Arī Tiesa uzskata, ka informāciju par ienākumiem būtībā var nodot tālāk tikai tad, ja tas ir nepieciešams augstākstāvoša mērķa īstenošanai [59].

89. Tomēr ECT nodokļu datu konfidencialitāti acīmredzot obligāti neatvasina no ECPAK 8. panta [60]. Tādēļ, ja Somijas likumdošanā ir noteikts, ka šie dati nodokļu iestādēs ir publiski pieejami, tad tā varētu būt pieļaujama — proti, pamatota, — iejaukšanās Kopienu pamattiesībās uz privāto dzīvi. Pamatojoties uz šādu tiesību stāvokli, iespējams, ir jāuzskata, ka Somijas pilsoņiem nav pamatotu cerību, ka to nodokļu dati ir konfidenciāla informācija.

90. Informācijas izplatīšana notiek divos veidos: pirmkārt, šī informācija tiek publicēta kādā avīzē kopēja saraksta veidā un, otrkārt, tiek piedāvāts konkrēta nodokļu maksātāja datus saņemt ar īsziņu dienesta palīdzību.

91. Saraksta publicēšana tā formas dēļ ir vērsta uz to, lai izplatītu sabiedrības interešu informāciju. Visai sabiedrībai tiek piedāvāta plaša datu kartotēka. Šī publikācijas forma *prima facie* neņem vērā individuālās intereses.

92. Vai šāda veida informācijas izplatīšana arī saturiski atbilst sabiedrības interesēm, ir ļoti grūti novērtēt. No vienas puses, sabiedrība varētu būt ieinteresēta saņemt visaptverošu pārskatu par līdzpilsoņu aplikšanu ar nodokļiem, kā arī to ienākumiem un īpašumiem. Arī attiecībā uz konkrētām publiskām personām varētu pastāvēt tiešas sabiedrības intereses saņemt šāda veida informāciju.

93. No otras puses, ir pamats uzskatīt, ka interese par šāda veida datiem galvenokārt ir privāta rakstura. Šeit var minēt personisko ziņkāri par kaimiņu un paziņu šāda veida datiem. Nevar izslēgt pat komerciālas intereses pastāvēšanu. Informāciju par personas ienākumu un īpašumu var izmantot arī saimnieciskos nolūkos, kā, piemēram, uz konkrētu sabiedrības daļu vērstās reklāmās, vai arī lai izvērtētu klientu maksātspēju un kredītspēju.

94. Šie pēdējie pieminētie aspekti vēl vairāk izpaužas, piedāvājot īsziņu dienesta pakalpojumus, jo šāda veida informācijas izplatīšana tās formas dēļ tiek izvēlēta tikai gadījumos, kad pastāv konkrēta interese par noteiktas personas datiem. Šķiet maz ticami, ka šāda

59 — Iepriekš 13. zemsvītras piezīmē minētais spriedums apvienotajās lietās *Österreichischer Rundfunk* u.c., 89. un nākamais punkts.

60 — Skat. iepriekš 49. zemsvītras piezīmē minēto ECT spriedumu lietā *Fressoz* un *Roire* (it īpaši 53. punkts), kurā tika atspoguļots tikai valsts tiesību stāvoklis. Skat. arī Eiropas Cilvēktiesību Komisijas 1996. gada 27. novembra lēmumu lietā *Gedin* (sūdzība Nr. 29189/95) par personas vārda iekļaušanu pastāvīgo nodokļu parādnieku sarakstā.

veida interesei varētu būt publisks raksturs. Drīzāk tikai izņēmuma gadījumos šāda veida informācijas iegūšana ir saistīta ar sabiedrības interešu jautājumiem.

95. Tomēr, izplatot informāciju ar telekomunikāciju palīdzību, nevar pilnībā izslēgt sabiedrības interešu pastāvēšanu. Proti, informācijas izplatīšana telekomunikāciju pakalpojumu ietvaros aizvien vairāk papildina tādas tradicionālās informācijas izplatīšanas formas kā prese un plašsaziņas līdzekļi. Tādēļ it īpaši rūpīgi būtu jāpārbauda, vai šāda formāta informācija un idejas tiek izplatītas privātajās vai sabiedrības interesēs.

96. Visbeidzot, Portugāles valdība norādīja, ka, ja *Satakunnan Markkinapörssi Oy* par nodokļu maksātāju dzēšanu no informācijas sistēmas pieprasa samaksu, tad runa nav par žurnālistikas nolūkiem. Šim apsvērumam varētu piekrist, ja *Satakunnan Markkinapörssi Oy* šo samaksu iekasē ar mērķi gūt peļņu, jo šo peļņu tā gūtu, nesniedzot sabiedrības interešu informāciju un idejas. Turpretī, ja šī samaksa kalpo tikai izdevumu segšanai, tad — neatkarīgi no jautājuma par šādas samaksas pieļaujamību — tas vēl neizslēgtu žurnālistikas nolūku pastāvēšanu.

97. Tomēr iespēja personai dzēst informāciju par sevi izvirza jautājumu, vai patiešām pastāv sabiedrības intereses attiecībā uz visaptverošu nodokļu datu kartotēku. Nepamatota atsevišķu datu dzēšana principā būtu pretrunā jebkādām sabiedrības interesēm. Ja lasītājs sagaida visaptverošu kartotēku, tad datu dzēšana būtu gandrīz vai maldinoša, jo rastos iespaids, ka šīs personas nemaksā nodokļus vai maksā tos mazos apjomos.

98. Valsts tiesai nepieciešamības gadījumā, papildus izskatot lietas faktus, ir jālemj, kā šādi objektīvie apstākļi būtu jāvērtē saistībā ar Somijas sabiedrību.

Par vārda brīvības un privātās dzīves neaizskaramības līdzsvarošanu

99. Pat ja Datu aizsardzības direktīvas 9. panta piemērošanas joma ir atvērta, no tā vēl neizriet, ka attiecīgā personas datu

apstrāde būtu jāatbrīvo no datu aizsardzības noteikumiem. Izņēmumi drīzāk ir pieļaujami tikai tad, ja tie ir nepieciešami, lai līdzsvarotu tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību ar normām, kas reglamentē vārda brīvību.

100. Attiecīgi var piekrist Igaunijai un Komisijai un apšaubīt, ka Somijas tiesību norma, ar ko tā transponēja Datu aizsardzības direktīvas 9. pantu, atbilst Kopienu tiesību prasībām. Neskatoties uz Datu aizsardzības direktīvas noteikumu elastīgumu [61], virspusēji aplūkojot, šķiet pilnīgi vienpusēji datu apstrādei žurnālistikas nolūkos gandrīz nemaz nepiemērot datu aizsardzības noteikumus. Varbūt tieši tādēļ Kopienu tiesībās ir noteikti stingrāki datu aizsardzības noteikumi attiecībā uz redakcionālajām darbībām, nekā tas ir paredzēts Somijas Likuma par personu datiem 2. panta 5. punktā.

101. Tomēr šie apsvērumi nav būtiski, lai atbildētu uz otro prejudiciālo jautājumu. Pamata lietā tiek prasīts *Satakunnan Markkinapörssi Oy* un *Satamedia Oy* uzlikt pienākumu neveikt noteiktas datu apstrādes darbības. Šo pienākumu nevar tieši pamatot ar Datu aizsardzības direktīvu. Direktīva pati nevar radīt pienākumus privātpersonām, un tādējādi uz to nevar atsaukties attiecībā pret privātpersonām [62].

102. Turpretī Komisija — attiecībā uz Somijas Likuma par personu datiem 2. panta 4. punktu — iesaka nepiemērot valsts noteiktus datu aizsardzības ierobežojumus, jo tie pārkāpj tiesības uz privāto dzīvi. Šo apsvērumu Komisija balsta uz spriedumu lietā *Mangold*, kurā Tiesa Direktīvā 2000/78/EK [63] izklāstīto diskriminācijas aizliegumu vecumā dēļ uzskatīja par vispārējo Kopienu tiesību principu un secināja, ka valsts tiesai nevajadzētu piemērot tādas valsts tiesību normas, kas, iespējams, ir pretrunā šim principam [64].

103. Šādu pieeju es jau iepriekš noraidīju citā lietā [65]. Ja tā vietā, lai atsauktos uz direktīvu, kas nav piemērojama indivīdiem tieši, atsaucas uz vispārīgi pastāvošu Kopienu tiesību principu, kura saturs ir daudz neskaidrāks un nenoteiktāks, pastāv risks, ka tiktu apiets direktīvas mērķis īstenot saskaņošanu, tiktu apdraudēta tiesiskā drošība, ko direktīva tiecas panākt, un aizliegums netransponētus direktīvas noteikumus piemērot privātpersonām tieši zaudētu jēgu. Arī ģenerāladvokāti Mazaks [*Mazák*] un Ruiss-Harabo Kolomers [*Ruiz Jarabo Colomer*] pauž bažas, ka tieša

61 — Iepriekš 18. zemsvītras piezīmē minētais spriedums lietā *Lindqvist*, 83. punkts, un iepriekš 12. zemsvītras piezīmē minētais spriedums lietā *Promusicae*, 67. punkts.

62 — 1986. gada 26. februāra spriedums lietā 152/84 *Marshall* (*Recueil*, 723. lpp., 48. punkts), 2004. gada 5. oktobra spriedums apvienotajās lietās no C-397/01 līdz C-403/01 *Pfeiffer* u.c. (Krājums, I-8835. lpp., 108. punkts) un 2007. gada 7. jūnija spriedums lietā C-80/06 *Carp* (Krājums, I-4473. lpp., 20. punkts).

63 — Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīva 2000/78/EK ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV L 303, 16. lpp.).

64 — 2005. gada 22. novembra spriedums lietā C-144/04 *Mangold* (Krājums, I-9981. lpp., 75. un turpmākie punkti).

65 — 2007. gada 8. februāra secinājumi lietā C-321/05 *Kofoed* (2007. gada 5. jūlija spriedums, Krājums, I-5795. lpp., 67. punkts).

vispārējā tiesību principa *vienlaicīga* piemērošana ar direktīvu varētu mazināt direktīvas iedarbību un līdz ar to tiktu ietekmēts varas dalīšanas princips, kā arī radīta tiesiskā nedrošība [66].

104. Šajā lietā iestātos tieši šādas sekas: indivīdu pienākumi attiecībā uz datu aizsardzību izriet no valsts tiesību normām, ar kurām tiek transponēta Datu aizsardzības direktīva. Turpretī Komisijas viedoklis ir vērsts uz pienākumu radīšanu, kas būtu pretrunā valsts tiesību normām. Tas nav saderīgi arī ar tiesisko drošību. Tādējādi tiktu apiets arī Datu aizsardzības direktīvas mērķis likt dalībvalstīm panākt līdzsvaru starp datu aizsardzību un vārda brīvību.

105. Līdz ar to šajā tiesvedībā ir nebūtiski, vai Somija pareizi transponēja Datu aizsardzības direktīvas 9. pantu. Drīzāk iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai apsūdzības pret *Satakunnan Markkinapörssi Oy* un *Satamedia Oy* var pamatot ar valsts tiesību normām. Turklāt valsts tiesai ir jāinterpretē valsts tiesību normas cik vien tas ir iespējams atbilstoši Datu aizsardzības direktīvas tekstam un mērķim [67], kā arī atbilstoši Kopienu pamattiesībām [68], lai sasniegtu Direktīvā noteikto mērķi. Pienākumu [valsts tiesām] sniegt [Kopienu tiesībām] atbilstošu interpretāciju vienlaikus ierobežo tiesiskās drošības princips. Šis princips nepieļauj valsts tiesību normu interpretāciju *contra legem* [69].

Par atbildi uz otro jautājumu

106. Rezumējot, uz otro jautājumu būtu jāatbild, ka personas datu apstrāde kalpo žurnālistikas nolūkiem Datu aizsardzības direktīvas 9. panta izpratnē, ja datu apstrādes mērķis ir izplatīt informāciju un idejas par sabiedrības interešu jautājumiem. Vai un cik

66 — Ģenerāladvokāta Mazaka 2007. gada 15. februāra secinājumi lietā C-411/05 *Palacios de la Villa* (2007. gada 16. oktobra spriedums, Krājums, I-8531. lpp., 133. un turpmākie punkti) un ģenerāladvokāta Ruisa-Harabo Kolomera 2008. gada 24. janvāra secinājumi apvienotajās lietās C-55/07 un C-56/07 *Michaeler* u.c. (2008. gada 24. aprīļa spriedums, Krājums, I-3135. lpp., 21. un nākamais punkts).

67 — 1984. gada 10. aprīļa spriedums lietā 14/83 *von Colson* un *Kamann* (*Recueil*, 1891. lpp., 26. punkts), iepriekš 62. zemsvītras piezīmē minētais spriedums apvienotajās lietās *Pfeiffer* u.c., 113. punkts, un 2007. gada 19. aprīļa spriedums lietā C-356/05 *Farrell* (Krājums, I-3067. lpp., 42. punkts).

68 — Iepriekš 18. zemsvītras piezīmē minētais spriedums lietā *Lindqvist*, 87. punkts; 2006. gada 27. jūnija spriedums lietā C-540/03 Parlaments/Padome (Krājums, I-5769. lpp., 105. punkts) un iepriekš 12. zemsvītras piezīmē minētais spriedums lietā *Promusicae*, 68. punkts.

69 — 2005. gada 16. jūnija spriedums lietā C-105/03 *Pupino* (Krājums, I-5285. lpp., 44. un 47. punkts) un 2006. gada 4. jūlija spriedums lietā C-212/04 *Adeneler* u.c. (Krājums, I-6057. lpp., 110. punkts).

lielā mērā šīs lietas pamatā esošā nodokļu datu apstrāde kalpo žurnālistikas mērķiem, ir jāpārbauda iesniedzējtiesai, ņemot vērā visus pieejamos objektīvos apstākļus.

C — *Par trešo jautājumu — Datu aizsardzības direktīvas 17. pants*

107. Ar trešo jautājumu iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai Datu aizsardzības direktīvas 17. pants saistībā ar šīs direktīvas principiem un mērķiem ir interpretējams tādējādi, ka ar datu, kas ievākti žurnālistikas nolūkos, publicēšanu un to nodošanu tālāk izmantošanai komerciāliem mērķiem tiek pārkāpta šī tiesību norma.

108. Datu aizsardzības direktīvas 17. panta 1. punkts nosaka datu apstrādes drošības pasākumus. Saskaņā ar šo punktu dalībvalstis paredz, ka personas datu apstrādātājam jāīsteno atbilstoši tehniski un organizatoriski pasākumi, lai aizsargātu personas datus pret nejaušu vai nelikumīgu iznīcināšanu vai nejaušu pazaudēšanu, pārveidošanu, nesankcionētu atklāšanu vai piekļuvi, it īpaši, ja apstrāde ietver datu pārraidi pa elektronisko sakaru tīklu, un pret visām citām nelikumīgām apstrādes formām. Ņemot vērā tehnisko un organizatorisko pasākumu pašreizējo līmeni un to īstenošanas izmaksas, šādi pasākumi nodrošina apstrādes un aizsargājamo datu raksturīgajiem riskiem atbilstošu drošības pakāpi.

109. Datu aizsardzības direktīvas 17. panta 1. punkts tika transponēts ar Somijas Likuma par personu datiem 32. panta 1. punktu. Šis ir viens no retajiem datu aizsardzības tiesību noteikumiem, kas attiecināms arī uz personas datu apstrādi žurnālistikas nolūkos. Šajā lietā īpaši būtiski ir, lai tiktu novērsta neatļauta, proti, nelikumīga, datu apstrāde. Ja šie jēdzieni būtu saprotami tā, ka datu apstrādātājam būtu jānodrošina visu Datu aizsardzības direktīvas prasību ievērošana, tad šīs prasības, neskatoties uz Datu aizsardzības direktīvas 9. pantā noteikto plašsaziņas līdzekļu privilēģiju iegūt un apstrādāt personas datus, būtu spēkā arī attiecībā uz personas datu apstrādi žurnālistikas nolūkos.

110. Tomēr šāda Datu aizsardzības direktīvas 17. panta 1. punkta interpretācija ir pretrunā Direktīvas sistēmai. Šāda interpretācija parastā situācijā radītu nevajadzīgu divkāršu prasījumu spēkā esamību, un šajā gadījumā neatbilstu skaidrajai Somijas likumdevēja vēlmei transponēt Datu aizsardzības direktīvas 9. pantu tā, lai datu apstrāde žurnālistikas nolūkos būtu atbrīvota no šīm [Direktīvas] prasībām.

111. Datu aizsardzības direktīvas 17. panta 1. punkts atbilstoši tā nosaukumam "Apstrādes drošība" un saskaņā ar Komisijas priekšlikuma [70] pamatojumu pareizi būtu jāsaprot tā, ka šeit ir runa par [datu] aizsardzību no ārējas ietekmes, it īpaši aizsardzību

70 — Skat. priekšlikumu Padomes direktīvai par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, COM(1990) 314, galīgā redakcija, 40. lpp., un grozīto priekšlikumu Padomes direktīvai par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu apriti, COM(1992) 422, 28. un nākamā lpp.

pret trešo personu nelikumīgu piekļuvi [datiem]. It īpaši tas tiek atbalstīts Direktīvas 17. panta 1. punkta otrā teikuma norādē uz tehnisko pasākumu līmeni. Tam ir nozīme tikai tehniskajos aizsardzības pasākumos. Tomēr tehnisko pasākumu līmenim nav nekāda sakara ar to, kādi [datu] apstrādes pasākumi ir likumīgi.

112. Līdz ar to Datu aizsardzības direktīvas 17. panta 1. punktā netiek noteikta datu apstrādes likumība. Tā izriet no pārējiem Datu aizsardzības direktīvas piemērojamiem noteikumiem.

113. Iespējams, ka iesniedzējtiesas interese izriet no tā, ka Datu aizsardzības direktīvas 17. panta 2.–4. punktā ir atsauce arī uz datu drošību, apstrādājot datus. Datu apstrādes procesā atbildīgā persona nodod datus tālāk trešām personām. Šajā gadījumā *Satakunnan Markkinapörssi Oy* nodod datus tālāk *Satamedia Oy*. Tomēr no Direktīvas 17. panta attiecībā uz datu šādu nodošanu neizriet nekādas noteiktas prasības. Proti, noteikumiem par datu apstrādi ir tikai jānodrošina, lai datu apstrādē tiktu ievērotas arī Direktīvas 17. panta 1. punkta prasības par apstrādes drošību.

114. Piekrītot vairākumam lietas dalībnieku, uz trešo jautājumu ir jāatbild, ka Datu aizsardzības direktīvas 17. pantā nav ietvertas nekādas normas par to, vai drīkst publicēt un nodot tālāk datus, kas ievākti žurnālistikas nolūkos, lai tos izmantotu komerciāliem mērķiem.

D — *Par ceturto jautājumu — publicētas informācijas apstrāde*

115. Ar ceturto jautājumu iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai Datu aizsardzības direktīvu var interpretēt tādējādi, ka tās personas datu kartotēkas, kas ietver tikai medijos publicētu informāciju, vispār ietilpst šīs direktīvas darbības jomā.

116. Šī jautājuma pamatā ir Somijas Likuma par personu datiem 2. panta 4. punkts. Saskaņā ar to Likums par personu datiem neattiecas uz personas datu kartotēkām, kas ietver tikai plašsaziņas līdzekļos publicētu informāciju.

117. Kā pareizi uzsver Igaunija, Portugāle un Komisija, Datu aizsardzības direktīvā nav ietverts pielīdzināms izņēmums. Drīzāk Direktīvas 12. un 26. apsvērumā ir skaidri uzsvērts, ka aizsardzības principi ir jāpiemēro *jebkurai* informācijai par identificētu vai identificējamu personu.

118. Vispārējs izņēmums attiecībā uz publicētu informāciju atņemtu jēgu it īpaši Datu aizsardzības direktīvas 6. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteiktajam datu apstrādes nolūkam. Proti, tādā gadījumā datus pēc to publicēšanas varētu izmantot tālāk jebkādos nolūkos neatkarīgi no šo datu iegūšanas nolūka.

119. Tomēr Somija pauž viedokli, ka vārda brīvība pamato publicētu personu datu apstrādi. Pretēji Somijas norādītajam šo viedokli nevar pamatot ar to, ka arī šajā lietā datu tālāka nodošanu ar īsziņas dienesta starpniecību ir saistāma ar vārda brīvību. Šis apsvērums ir būtisks, lai pārbaudītu it īpaši Zviedrijas atbalstīto tēzi, ka šāds pakalpojums atbilst Datu aizsardzības direktīvas 9. panta kritērijiem, proti, atbilstošās Somija tiesību normas, ar kuru tika transponēta direktīva, kritērijiem, un līdz ar to uz šo pakalpojumu var attiecināt plašsaziņas līdzekļu privilēģiju iegūt un apstrādāt personas datus.

120. Saskaņā ar Somijas tiesību aktiem publicētu personu datu apstrāde vispār nav piesaistīta Datu aizsardzības direktīvas 9. panta kritērijiem. Līdz ar to rodas jautājums, vai vārda brīvība attiecas arī uz šādu datu neierobežotu apstrādi.

121. Atbilstoši ECPAK 10. panta 1. punktam vārda brīvība ietver tiesības saņemt un izplatīt informāciju un idejas bez valsts institūciju iejaukšanās. Ja publicētu personu datu apstrāde ir nepieciešama šim nolūkam, tad tā ietilpst vārda brīvības piemērošanas jomā. Tomēr šo brīvību var ierobežot un tā ir jāierobežo, tiklīdz datu apstrāde ir pretrunā privātās dzīves neaizskaramībai. Tātad vispārēja šādu apstrādes procesu privileģēšana ir aizliegta. Drīzāk katru reizi ir jāpārbauda, kura no pamattiesībām ir pārākumā.

122. Publicētas informācijas gadījumā, kas pēc būtības ir publiski zināma, gan varētu uzskatīt, ka tiesības uz privātās dzīves aizsardzību ir mazāk svarīgas [kā tiesības uz vārda brīvību]. Tomēr nevar izslēgt, ka patstāvīga un padziļināta informācijas tālāka apstrāde ir pretrunā privātās dzīves [neaizskaramībai], piemēram, kļūdainas informācijas, aizskarošas informācijas vai informācijas, kas skar intīmo jomu, gadījumos.

123. Izņēmumus no Datu aizsardzības direktīvas prasībām arī turpmāk var pamatot ar 13. pantu. Tiktāl šeit it īpaši saskaņā ar 1. punkta g) apakšpunktu ir jāņem vērā citu personu tiesību un brīvību aizsardzība. Ir iespējams, ka Somijā vārda brīvība ietver tiesības nodot tālāk informāciju bez papildu datu aizsardzības ierobežojumiem. Ir jāņem arī vērā, ka publicētas informācijas apstrāde tiesības uz privāto dzīvi ietekmē mazāk kā konfidenciālas informācijas apstrāde. Tiktāl noteikti pastāv ļoti plaša dalībvalstu rīcības brīvība.

124. Šī rīcības brīvība tomēr nedrīkst izraisīt to, ka datu aizsardzības izņēmumi padara par likumīgu acīmredzami nesamērīgu tiesību uz privāto dzīvi pārkāpumu. Tādējādi pierādītas nepareizas informācijas par personu tālāku apstrādi nevar pamatot ar to, ka šī informācija ir publicēta.

125. Turklāt Datu aizsardzības direktīvas 13. pants neatļauj paredzēt izņēmumus no visiem Direktīvas noteikumiem. Drīzāk izņēmumi attiecas tikai uz 6. panta 1. punkta pamatprasībām attiecībā uz datu apstrādi, uz informācijas un piekļuves tiesībām saskaņā ar 10. pantu, 11. panta 1. punktu un 12. pantu, kā arī uz datu apstrādes darbību publiskumu saskaņā ar 21. pantu.

126. Tādēļ uz ceturto jautājumu ir jāatbild, ka personu datu kartotēkas, kas ietver tikai plašsaziņas līdzekļos publicētu informāciju kā tādu, ietilpst direktīvas piemērošanas jomā.

127. Tomēr attiecībā uz ceturto jautājumu ir jāatgādina arī, ka Datu aizsardzības direktīva nevar viena pati pamatot *Satakunnan Markkinapörssi Oy* un *Satamedia Oy* pienākumus. Drīzāk šis pienākums ir jāpamato ar valsts tiesību normām, kas attiecīgi ir jāinterpretē atbilstoši Datu aizsardzības direktīvai, taču ne *contra legem* [71].

71 — Skat. iepriekš 99. un turpmākos punktus.

V — Secinājumi

128. Līdz ar to es ierosinu Tiesai uz prejudiciālajiem jautājumiem atbildēt šādi:

1) Par personas datu apstrādi Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvas 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti 3. panta 1. punkta izpratnē var tikt uzskatīta darbība, kuras rezultātā fizisku personu dati par viņu ienākumiem no saimnieciskās darbības un kapitāla, kā arī par to īpašumu, kā tas ir atspoguļots lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu,

   a) tiek iegūti, pamatojoties uz publiskiem iestāžu dokumentiem, un apstrādāti, lai tos publicētu,

   b) tiek publicēti alfabētiskā secībā un atbilstoši ienākumu kategorijai detalizētu sarakstu veidā, kas sagrupēti pēc pašvaldībām,

   c) CD-ROM veidā tiek nodoti izmantošanai komerciāliem mērķiem,

d) tiek izmantoti īsziņu pakalpojuma ietvaros, kas ļauj mobilo tālruņu lietotājiem, nosūtot kādas personas uzvārdu un dzīvesvietas pašvaldības nosaukumu, saņemt informāciju par šīs personas ienākumiem no darba un kapitāla, kā arī īpašumu.

2) Personas datu apstrāde Direktīvas 95/46 9. panta izpratnē kalpo žurnālistikas nolūkiem Direktīvas 95/46 9. panta izpratnē, ja datu apstrādes mērķis ir izplatīt informāciju un idejas par sabiedrības interešu jautājumiem. Vai un cik lielā mērā šīs lietas pamatā esošā nodokļu datu apstrāde kalpo žurnālistikas mērķiem, ir jāpārbauda iesniedzējtiesai, ņemot vērā visus pieejamos objektīvos apstākļus.

3) Direktīvas 95/46 17. pantā nav ietvertas nekādas normas par to, vai drīkst publicēt un nodot tālāk datus, kas ievākti žurnālistikas nolūkos, lai tos izmantotu komerciāliem mērķiem.

4) Personas dati, kas ietver tikai plašsaziņas līdzekļos publicētu informāciju, ietilpst Direktīvas 95/46 piemērošanas jomā.